

betælle, og begge Sager kunde endda betimelig komme frem. Jeg maa gjentage dette, at Thinget vistnok gjør vel i at understøtte et Forslag, om det end er lidt uheldigt redigeret, der er kommet frem fra en af de største Communer i Landet, er tiltraadt af flere og vil, ville vi haabe, ogsaa blive det af de andre Communer; at Folkethinget vil tage i Betænkning, at en af disse Communer, der have sluttet sig til Forslaget, har en Mand i det andet Thing, som rimeligvis ogsaa vil støtte Sagen; at man ikke gjør vel i at dele Forslaget eller redigere det paa en anden Maade, end det nu engang er redigeret, med Hensyn til dets Fremme paa det første Trin, men at man skal gjøre sit Bedste til, at Sagen bliver saaledes behandlet, at Forslaget kan blive til Lov. Jeg skal, forinden jeg slutter, bemærke, at der med Hensyn til Grundsætningerne, der komme i Betragtning ved Næringsfats Ophævelse, samtidig med, at Næringsloven er i Begreb med at træde i Kraft, ikke behøves store og vidtløftige Forarbejder. Der kan være Sager, der ere saa simple og klare, at der ikke ved dem behøves store forberedende Skridt. Jeg skal nævne en Sag, der saaledes er gaaet igjennem dette Thing og kun bestod af faa Paragrapher, og som maatte i dens Gang undergaae bethdelige Forandringer. Det var nemlig det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) indbragte om Højesteretsdommenes Motivering. Det var meget klart, og der forelaae ikke store Forarbejder til det, men det maatte undergaae bethdelige Forandringer i Thinget, inden det blev ophøiet til Lov. Naar det nu fra forskjellige Sider indrømmes, at man skulde kjøbstærene denne Billighed paa samme Tid Næringsloven er ifærd med at træde i Kraft, og naar de ærede Medlemmer, som repræsentere Kjøbstæderne, betænke dette, og tilmed betænke, at Bedkommende ikke trænge sig paa os paa en Maade, der i nogensomhelst Henseende kan kaldes nærgaaende, at der blot i en Commune er vedtaget et saadant Forslag, hvortil flere Communer have sluttet sig, og at man her har udtalt sin Tilbøjelighed til at give en Bemyndigelse til enhver Commune, at den

kan ordne denne Sag, som den ønsker det — hvorfor skulde vi da, som den ærede sidste Taler opfordrede til, udsætte Sagen? hvorfor skulde vi da ikke hellere tage Forslaget, som det foreligger, især naar Grunden til, at det foreligger saaledes, kun er et Hensyn, der skyldes en udenfor Thinget tilstedeværende Ytring fra de større Communers Side; det er den eneste Grund, hvorfor jeg ikke har redigeret Forslaget, som jeg selv havde ønsket det. Jeg vilde kun have det frem i Thinget, og der er ikke nogen Vanstuelighed ved et overholde Principet, at ordne Sagen saaledes, at den 1ste Paragraph bliver bibeholdt, kun med den Tilføjning, at der kommer til at staa: „Enhver Commune bemyndiges til at ordne denne Sag;“ det er et saa simpelt Princip, det her dreier sig om, at der ikke behøves store Forarbejder til dets Gjennemførelse. Naar man lader den 2den Paragraph bortfalde, undtagen de 2 eller 3 enkelte Bestemmelser, der ogsaa maa komme frem under den kjøbenhavnske Bestatningslov, saa vil Sagen stille sig uden al Betænknelighed, og navnlig saaledes, at Thinget kan fremme den videre. Jeg kan derfor, saa gjerne jeg end vilde imødkomme det fra enkelte Sider fremkomne Duffe, ikke andet end holde mig til de mange Flere, som have udtalt det Duffelige i, at Forslaget maatte nyde Fremme, paakaldende, idet jeg slutter, den Billighedsfølelse, der maa være tilstede, naar man bemærker, at det Dieblif staaer for Døren, da Næringsloven skal træde i fuldstændig Kraft. Lad os ikke stilles ad i denne Rigsdagssamling, før vi have bragt Bort til at fyldestgøre dette ringe Billighedstrav fra Kjøbstædernes Side.

Formanden: Forsaavidt den ærede Taler i sit sidste ligesom i sit tidligere Foredrag gjentagende har paaberaabt sig, at forsaavidt denne Sag blev bragt ind i det andet Thing, findes der sammesteds et Medlem, der, som boende i en af de Communer, af hvilke Lovforslaget er tiltraadt, vilde finde sig foranlediget til der at støtte det, maa jeg bemærke, at det ikke er ønskeligt at henvide til Medlemmers personlige Stilling udenfor Salen, og navnlig ikke til den personlige Stilling af Medlemmer i det andet Thing. Dertil kommer, at fordi et Medlem